

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/53/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2715200881
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2715200881.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom boulevard Haussmann 1, Paríž 750 09, Francúzska republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, proti žalovanému: P. T., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXX/X, M., občan SR, o zaplatenie 1.894,78 eur s príslušenstvom, na odvolanie pôvodného žalobcu: CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, proti rozsudku Okresného súdu Skalica, č. k. 7C/147/2015 - 49 zo dňa 10. novembra 2015 v časti zamietnutia návrhu, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e v napadnutej časti .
- II. Žalovanej priznáva právo na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd I. inštancie rozhodol o tom, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 915,34 eur spolu s úrokom z omeškania 8,25 % ročne zo sumy 665 eur od 16.10.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,25 % ročne zo sumy 314,82 eur od 8.4.2014 do zaplatenia, a to v splátkach po 26 eur mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci počínajúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Predmetom sporu je zaplatenie sumy 1.894,78 eur s úrokmi s dlžnej úverovej istiny vo výške 39 % ročne z sumy 143,82 eur od 16.10.2013 do zaplatenia, vo výške 23,76 % ročne zo sumy 965,56 eur od 21.03.2014 do zaplatenia, vo výške 39 % ročne z sumy 503,94 eur od 8.4.2014 do zaplatenia; s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z sumy 153,27 eur od 16.10.2013 do zaplatenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.089,27 eur od 21.03.2014 do zaplatenia, vo výške 8,25 % ročne z sumy 604,12 eur od 8.4.2014 do zaplatenia, trovy konania a trovy právneho zastúpenia z titulu nesplateného: I. spotrebiteľského úver a revolvingového úveru, čerpaných na základe zmluvy z 9.7.2012 a II. spotrebiteľského úveru čerpaného na základe zmluvy z 14.12.2012.

3. Z vykovaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd vyvodil právny záver, že návrh nebol podaný dôvodne v celom rozsahu. Súd si ustálil, že zmluvné strany uzatvorili zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov.

4. Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 9.7.2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní

platobných služieb (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“) v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. V zmysle predmetnej zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver 599 eur, dohodnuté mesačné splátky po 52,79 eur, počet mesačných splátok 15, RPMN vo výške 46,8 %, fixná ročná úroková sadzba 39 %, dátum prvej splátky : 15.8.2012, dátum konečnej splatnosti úveru: 15.10.2013. Splatnosť bola určená na 15. deň v mesiaci. Úver bol reálne odfinancovaný až 16.7.2012, preto bol dátum splatnosti prvej splátky posunutý až na deň 15.8.2012, t.j. pri pravidelnom splácaní mal byť úver splatený k 15.10.2013. Z obsahu zmluvy mal sú preukázané, že výška splátky nebola rozčlenená tak, aby z nej bolo zrejmé, aká časť z splátky pripadá na istiny, na úroky a iné poplatky.

5. Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 9.7.2012 mal súd preukázané, že v časť 2. je označená ako “Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb“. V časti 2, bod 1 je uvedená výška úverového rámca 5000 eur, aktuálna výška úverového rámca 600 eur, výška fixnej úrokovej sadzby v sume 28,68 %, RPMN v sume 45,94 %, poplatok za poistenie 3,33 %, splatnosť mesačnej splátky: 10. deň v mesiaci, výška mesačnej splátky: min. 5% z dlžnej čiastky, splatnosť 1. mesačnej splátky: 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie Revolvingového úveru, poplatok za správu Revolvingového úveru: podľa Sadzobníka poplatkov. Z celkovej zmluvy mal súd preukázané, že je písaná v predtlačenej formulárovej forme a nevyplýva z nej, že by boli individuálne poplatky, na ktoré sa navrhovateľ odvoláva s tým, že sú uvádzané v sadzobníku.

6. Z listín predložených navrhovateľov mal súd objektívne preukázané, že žalovaný vybral dňa 2.1.2013 sumu 600 eur, dňa 2.1.2013 tiež sumu 300 eur, dňa 28.3.2013 sumy 10 eur +20 eur +10 eur, dňa 28.5.2013 vybral sumy 10 eur a 20 eur, dňa 31.7.2013 vybral sumu 10 eur. Čiže žalovaný reálne zrealizoval výbery vo výške 980 eur. Z listín mal súd tiež preukázané, že žalovaný splatil celkovo sumu 315 eur, čo mal súd potvrdené aj z návrhu.

7. Žalobca súdu predložil list z 20.3.2014 adresovaný žalovanému, v ktorom mu oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru k dňu 20.3.2014 a vyzval ho uhradiť mu sumu 1.099,17 eur do 14 dní od doručenia mu tohto oznámenia. Sumu 1.099,17 eur v oznámení špecifikoval na úverovú istinu vo výške 965,56 eur, dlžné úroky, poplatky a poistné vo výške 123,71 eur a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 9,90 eur.

8. Z obsahu časti 2. zmluvy označenej ako “Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb“ mal súd preukázané, že výška splátky nebola rozčlenená tak, aby z nej bolo zrejmé, aká časť z splátky pripadá na istiny, na úroky a iné poplatky. Výške mesačnej splátky bola vyjadrená percentuálne (min. 5% z dlžnej čiastky), ale nič nebránilo tomu, aby aj časti istiny, úrokov a iných poplatkov bola s z toho vyjadrená v percentuálnej forme.

9. Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 14.12.2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“) v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. V zmysle predmetnej zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver 700 eur, dohodnuté mesačné splátky po 50,74 eur, počet mesačných splátok 20, RPMN vo výške 46,80 %, fixná ročná úroková sadzba 39 %, dátum prvej splátky : 15.1.2013, dátum konečnej splatnosti úveru: 15.8.2014. Splatnosť bola určená na 15. deň v mesiaci. Úver bol reálne odfinancovaný až 18.12.2012, preto bol dátum splatnosti prvej splátky posunutý až na deň 15.1.2013, t.j. pri pravidelnom splácaní mal byť úver splatený k 15.8.2014. Z obsahu zmluvy mal sú preukázané, že výška splátky nebola rozčlenená tak, aby z nej bolo zrejmé, aká časť z splátky pripadá na istiny, na úroky a iné poplatky.

10. Z obsahu listinných dôkazov a vyjadrením žalobcu mal súd preukázané, že žalovaný vyčerpal celkovo 700 eur a zaplatil celkovo 385,18 eur. Žalovaný nesplácal úver riadne a včas, čím sa dostal do omeškania, preto žalobca listom z 8.4.2014 (čl. 24) zaslal odporcovi oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s oznámením, že zosplatnil celý úver dňa 7.4.2014, žiadal zaplatiť dlžnú sumu 633,54 eur pozostávajúcu z úverovej istiny 503,94 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného 100,18 eur, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 29,42 eur, a to do 14 dní od doručenia tejto upomienky. Domáhal sa okrem zákonných úrokov z omeškania aj priznania úrokov z dlžnej úverovej istiny 39 % ročne z sumy 503,94 eur od 8.4.2014 (deň nasledujúci po zosplatnení úveru) do zaplatenia. Žalobca súdu nepreukázal, že by si s odporkyňou individuálne dohodol úroky v takejto výške.

11. Žalobca v konaní preukázal, že žalovaný na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 9.7.2012 vyčerpal z poskytnutého spotrebiteľského úveru celú sumu 599 eur, podľa predložených listinných dôkazov žalobcu, žalovaný uhradil celkovo 663,48 eur t.j. o 64,48 eur viac. Z obsahu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 9.7.2012 mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ výšku mesačnej splátky určil len jednou sumou bez jasnej a určitej špecifikácie, aká suma z toho pripadá na istinu, na úroky a iné poplatky v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov. Takýmto postupom sa obchádzali jednotlivé ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z. a to základné náležitosti zmluvy stanovené v § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok: istiny, úrokov a iných poplatkov. Pokiaľ pod poplatky nie je možné zahrnúť úrok a s ohľadom na to, že úroky sú splatné so splatnosťou jednotlivej splátky, úroky možno požadovať do zaplatenia a to aj predčasného, je úplne vylúčené, aby suma celkových úrokov bola pojatá do splátok (resp. súčtu splátok). Nakoľko v zmluve nebola splnená základná náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda rozčlenením jednotlivých čiastok, nie len výšku splátok, je potrebné považovať úver za bezúročný podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Súd preto pri čerpanom spotrebiteľskom úvere zistil, že žalovaný uhradil celkovo 663,48 eur, čo je vyššia suma o 64,48 eur než reálne vyčerpal (599 eur). Nakoľko na úver je potrebné prihliadať ako na bezúročný, bez poplatkov a preto súd považuje návrh v tejto časti v súvislosti s spotrebiteľským úverom za nedôvodný. Sumu zaplatenú navyše vo výške 64,48 eur súd v závere odpočítal titulom bezdôvodného obohatenia žalobcu od celkovej nesplatennej sumy, ktorú uložil žalovanému uhradiť.

12. Žalobca preukázal, že žalovaný na základe časti 2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 9.7.2012 označenej ako "Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb" vyčerpal z poskytnutého úverového rámca len sumu 980 eur, pritom reálne podľa predložených listinných dôkazov žalobcu žalovaný uhradil celkovo 315 eur (980 eur - 315 eur = 665 eur). Žalovaný sa pre nesplácanie úveru riadne a včas dostal do omeškania, preto žalobca zosplatnil tento úver dňa 20.3.2014. Z obsahu časti 2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 9.7.2012 mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ výšku mesačnej splátky určil len jedným percentuálnym vyjadrením (min. 5 = z dlžnej čiastky) bez jasnej a určitej špecifikácie, aká suma z toho pripadá na istinu, na úroky a iné poplatky v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov. Súd je toho názoru, že aj pri percentuálnom vyjadrení mesačnej splátky je možné určiť konkrétne percento, ktoré pripadá na istinu, na úroky a iné poplatky. Takýmto postupom sa obchádzali jednotlivé ustanovenia zák. č. 129/2010 Z.z. a to základné náležitosti zmluvy stanovené v § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok: istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru, nie je svojvoľné, ale predstavujú prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Pokiaľ pod poplatky nie je možné zahrnúť úrok a s ohľadom na to, že úroky sú splatné so splatnosťou jednotlivej splátky, úroky možno požadovať do zaplatenia a to aj predčasného, je úplne vylúčené, aby suma celkových úrokov bola pojatá do splátok (resp. súčtu splátok).

13. Nakoľko v zmluve nebola splnená základná náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda rozčlenením jednotlivých čiastok, nie len výšku splátok, je potrebné považovať úver za bezúročný podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Súd preto pri čerpanom spotrebiteľskom úvere zistil, že žalovaný uhradil len sumu 315 eur z reálne ním vyčerpaného úveru 980 eur. Nakoľko na úver je potrebné prihliadať ako na bezúročný, súd považuje návrh v súvislosti s spotrebiteľským úverom za nedôvodný v časti prevyšujúcej sumu 665 eur. Vo zvyšku súd návrh zamietol z dôvodu, že zmluvu o úvere vzhľadom na vyššie už uvedené považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Žalovaný bol v omeškani s plnením a navrhovateľ si uplatnil oprávnenie i zákonný úrok z omeškania. Žalovaný sa dostal do omeškania po uplynutí 14 dní od určenia dátumu na zaplatenie zosplatneného úveru k 20.3.2014, súd v zmysle návrhu uložil žalovanému povinnosť zaplatiť zákonný 8,25 % ročný úrok z omeškania zo sumy 665 eur od 21.3.2014 do zaplatenia.

14. Žalobca preukázal, že žalovaný na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.12.2012 vyčerpal z poskytnutého spotrebiteľského úveru celú sumu 700 eur, reálne podľa predložených

listinných dôkazov žalobcu žalovaný uhradil celkovo 385,18 eur. Žalovaný sa pre nesplácanie úveru riadne a včas dostal do omeškania, preto žalobca zosplatnil spotrebiteľský úver dňa 7.4.2014. Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 14.12.2012 mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ výšku mesačnej splátky určil len jednou sumou bez jasnej a určitej špecifikácie, aká suma z toho pripadá na istinu, na úroky a iné poplatky v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov. Takýmto postupom sa obchádzali jednotlivé ustanovenia zák. č. 129/2010 Z.z. a to základné náležitosti zmluvy stanovené v § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok: istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru, nie je svojvoľné, ale predstavujú prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Pokiaľ pod poplatky nie je možné zahrnúť úrok a s ohľadom na to, že úroky sú splatné so splatnosťou jednotlivej splátky, úroky možno požadovať do zaplatenia a to aj predčasného, je úplne vylúčené, aby suma celkových úrokov bola pojatá do splátok (resp. súčtu splátok).

15. Nakoľko v zmluve nebola splnená základná náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda rozčlenením jednotlivých čiastok, nie len výšku splátok, je potrebné považovať úver za bezúročný podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Súd preto pri čerpanom spotrebiteľskom úvere zistil, že odporca uhradil len sumu 385,18 eur z vyčerpaného úveru 700 eur. Nakoľko na úver je potrebné prihliadať ako na bezúročný, súd považuje návrh v súvislosti s spotrebiteľským úverom za nedôvodný v časti prevyšujúcej sumu 314,82 eur (700-385,18) . Vo zvyšku súd návrh zamietol z dôvodu, že zmluvu o úvere vzhľadom na vyššie už uvedené považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Žalovaný bol v omeškaní s plnením a žalobca si uplatnil oprávnenie i zákonný úrok z omeškania. Nakoľko sa dostal žalovaný do omeškania po uplynutí 14 dní od určenia dátumu na zaplatenie zosplatneného úveru k 7.4.2014, súd v zmysle návrhu uložil žalovanému povinnosť zaplatiť zákonný 8,25 % ročný úrok z omeškania zo sumy 314,82 eur od 8.4.2014 do zaplatenia. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti a preukázaných listinných dôkazov mal odporca zaplatiť celkovo sumu 979,82 eur (314,82 eur +665 eur), od ktorej sumy súd odpočítal sumu 64,48 eur navyše odporcom zaplatenú pri úhradách realizovaných na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 9.7.2012. Čiže žalovanému uložil povinnosť zaplatiť celkovo 915,34 eur (314,82 eur + 665 eur - 64,48 eur).

16. Súd rozhodol o trovách konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. vychádzajúc z čistého úspechu a z faktu, že žalobca žiadal priznať sumu 1.894,78 eur a súd mu priznal celkovo sumu 920,34 eur. Súd matematickým výpočtom zistil, že žalobca bol úspešný v 48,57 % -ách (920,34 x 100/1.894,78), žalovaný bol úspešný v 51,42 % -ách (100- 48,57), t.j. čistý úspech je na strane žalovaného vo výške 2,85 %. Keďže v konaní bol úspešným žalovaný, ktorý si trovy konania neuplatnil, súd mu žiadne nepriznal.

17. Odvolanie proti rozsudku súdu I. inštancie podal pôvodný žalobca v konaní CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, a to v rozsahu, v ktorom bola žaloba v časti revolvingového úveru zamietnutá. Žalobca má za to, že súd I. inštancie v zmysle § 205 ods. 2 písm. d) a f) OSP dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj za to, že vec nesprávne právne posúdil. Žalobca sa domáhal uplatneného nároku titulom neuhradených záväzkov žalovaného z uzavretej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 9.7.2012 (časť I. predmetného žalobného návrhu), Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty zo dňa 11.4.2012 (časť II. predmetného žalobného návrhu) a Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.12.2012 (časť III. predmetného žalobného návrhu). Na základe Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty (ďalej len „úverová zmluva“) zo dňa 11.4.2012 žalobca poskytol žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000 eur. Žalovaný takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1.139,18 eur. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný žalobcovi do dňa podania návrhu na začatie konania len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 315 eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobcu vyhlásil dňa 20.3.2014 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam predstavoval dlh žalovaného voči žalobcovi ku dňu zúčtovania do právneho vymáhania, tzn. k 20.3.2014, podľa predloženého výpisu z úveru účtu žalovaného sumu v celkovej výške 1.094,17 eur, ktorá

pozostáva zo sumy 965,56 eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny; zo sumy 121,71 eur z titulu dlžných úrokov z úveru; zo sumy 2 eur z titulu dlžného poistného z úveru a zo sumy 4,90 eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Okrem toho sa žalobca domáhal zaplata úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,76 % ročne zo sumy 965,56 eur od 21.3.2014 až do zaplata a úrokov z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.089,27 eur od 21.3.2014 do zaplata (žalobca si neuplatňuje úroky z omeškania zo sumy nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Súd I. inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty neobsahuje náležitosti poukazujúce na ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, a to údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z tohto dôvodu súd považoval poskytnutý revolvingový úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca s týmto nesúhlasí a poukazuje na skutočnosť, že predmetom Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty je poskytnutie revolvingového úveru formou tzv. povoleného prečerpania, tzn. že žalobca poskytuje žalovanému určitý úverový rámec. Žalovaný tak mohol čerpať celú výšku úverového rámca naraz, mohol čerpať len časť poskytnutého rámca jednorazovo alebo opakovane, mohol kedykoľvek splatiť akúkoľvek časť čerpanej sumy alebo aj celú sumu a opätovne čerpať peňažné prostriedky podľa svojho uváženia atď.. Žalobca nevie vôľu žalovaného ani predpokladať ani ovplyvniť, preto nemohol v zmluve uviesť výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov inak než to urobil na úverovej zmluve, tzn. že výška splátky je 5 % z dlžnej sumy zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur a že je splatná 10. deň v mesiaci. Výšku povinnej mesačnej splátky vypočítanú podľa úverovej zmluvy oznamoval žalobcovi vo výpise z úverového účtu v závislosti od aktuálne vyčerpaných peňažných prostriedkov a teda, že žalovaný mal presnú vedomosť, aká je jej aktuálna výška. Žalobca ďalej upriamuje pozornosť odvolacieho súdu aj na rozsudok OS Banská Bystrica, č. k. 8C/284/2015-67 zo dňa 6.11.2015. Žalobca za to, že zmluva obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti uvedené v ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a je toho názoru, že súd nesprávne postupoval, keď posúdil predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca si uplatňuje trovy odvolacieho konania pozostávajúce zo súdneho poplatku za odvolanie vo výške 20,50 eur a trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 41,94 eur. Žalobca žiada, aby odvolací súd rozhodnutie súdu I. inštancie v napadnutej časti zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

18. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 v čase podania odvolania účinného zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku - ďalej OSP, aktuálne § 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 201 OSP, akt. § 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 201 a 202 OSP, akt. § 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP, akt. § 127 a § 365 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. a/, c/, f/ OSP, ktoré má ekvivalent v § 365 ods. 1 písm. b/, e/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku zamietnutia vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP.

19. Z obsahu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 9.7.2012 mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ výšku mesačnej splátky určil len jednou sumou bez jasnej a určitej špecifikácie čo je suma z toho na istinu, na úroky a iné poplatky v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov. Preto chýbajú základné náležitosti zmluvy stanovené v § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok: istiny, úrokov a iných poplatkov. Pokiaľ pod poplatky nie je možné zahrnúť úrok a s ohľadom na to, že úroky sú splatné so splatnosťou jednotlivých splátok, úroky možno požadovať do zaplata a to aj predčasného, je úplne vylúčené, aby suma celkových úrokov bola pojatá do splátok (resp. súčtu splátok). Nakoľko v zmluve nebola splnená základná náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. podľa

ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda rozčlenením jednotlivých čiastok, nie len výšku splátok, je potrebné považovať úver za bezúročný podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z.

20. Z obsahu časti 2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 9.7.2012 mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ výšku mesačnej splátky určil len jedným percentuálnym vyjadrením (min. 5 = z dlžnej čiastky) bez jasnej a určitej špecifikácie, aká suma z toho pripadá na istinu, na úroky a iné poplatky v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov. Súd bol preto správne toho názoru, že aj pri percentuálnom vyjadrení mesačnej splátky je možné určiť konkrétne percento, ktoré pripadá na istinu, na úroky a iné poplatky. Takýmto postupom sa obchádzali jednotlivé ustanovenia zák. č. 129/2010 Z.z. a to základné náležitosti zmluvy stanovené v § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok: istiny, úrokov a iných poplatkov.

21. Nebola preto splnená základná náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda rozčlenením jednotlivých čiastok, nie len výšku splátok, je potrebné považovať úver za bezúročný podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Súd preto pri čerpanom spotrebiteľskom úvere zistil, že žalovaný uhradil len sumu 315 eur z reálne ním vyčerpaného úveru 980 eur. Nakoľko na úver je potrebné prihladať ako na bezúročný, preto považoval návrh v súvislosti s spotrebiteľským úverom za nedôvodný v časti prevyšujúcej sumu 665 eur . Vo zvyšku súd I. inštancie preto správne návrh zamietol pre zmluvu bezúročnú a bez poplatkov.

22. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 CSP vo výroku ako vecne správny potvrdil.

23. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým končí konanie.

24. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Preto odvolací súd poukazuje na cit. ust. CSP, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).